

prima instanță: I.Nașco
instanța de apel: M.Ciugureanu, B.Bîrcă, E.Clim

dosarul nr. 2rac-178/16

Î N C H E I E R E

18 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul	Tatiana Vieru
Judecătorii	Oleg Sternioală, Valentina Clevadî

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de societatea cu răspundere limitată „MaliTransExped”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de societate cu răspundere limitată „MaliTransExped” împotriva societății cu răspundere limitată „Vinăria Purcari” cu privire la încasarea datoriei, penalității și dobînzii de întîrziere,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2015, prin care a fost admis apelul declarat de societatea cu răspundere limitată „Vinăria Purcari” și modificată hotărîrea Judecătoriei Ștefan Vodă din 13 octombrie 2014 în partea încasării penalității și taxei de stat,

c o n s t a t ă

La 22 august 2014, SRL „MaliTransExped” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Vinăria Purcari” cu privire la încasarea datoriei, penalității și dobînzii de întîrziere, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în baza contractelor de transport nr. 5009 din 02 septembrie 2013, nr. 5141 din 07 octombrie 2013 și nr. 5626 din 17 aprilie 2014, SRL „MaliTransExped” i-a acordat SRL „Vinăria Purcari” servicii de transport la următoarele categorii de marfă: barili, accesorii și pahare, iar ultimul s-a obligat să recepționeze lucrările efectuate și să achite pentru serviciile prestate în termenul stabilit.

Potrivit actelor de predare-primire a serviciilor de transport executate nr. 5009 din 10 septembrie 2013 suma serviciilor constituie 66 623.32 lei, nr. 5141 din 17 octombrie 2013 – suma de 10 663.14 lei și nr. 5626 din 23 aprilie 2014 – suma de 27 813.90 lei.

Totodată, specifică reclamantul că, prestarea serviciilor de transport a mărfurilor în sumă totală de 105 100.36 lei, se confirmă prin semnătura pîrîtului de pe actele de predare-primire a serviciilor executate menționate și prin facturile fiscale seria HB nr. 2794513, seria HB nr. 2794580 și seria WI nr. 2035184.

Susține că, potrivit pct. 1 ale contractelor de transport menționate, pîrîtul nu a achitat costul lucrărilor prevăzute în actele de predare-primire a serviciilor executate, în termenul stabilit de 10 zile bancare din momentul recepționării lucrării și semnării actelor de predare-primire a serviciilor de transport executate, prin virarea mijloacelor bănești la contul de decontare.

De asemenea menționează că pîrîtul pînă în prezent a transferat pe contul întreprinderii suma de 60 761.92 lei și, respectiv, la 04 iulie 2014 suma de 30 000 lei, înregistrînd o datorie în mărime de 14 338.44 lei.

În vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă, la 31 iulie 2014 a expediat în adresa SRL „Vinăria Purcari” pretenția, prin care a solicitat achitarea datoriei. Prin răspunsul recepționat, pîrîtul a recunoscut existența datoriei respective, indicînd că datoria va fi achitată mai tîrziu, fără plata penalităților și dobînzilor de întîrziere, deoarece întreprinderea întîmpină dificultăți financiare.

Totodată, societatea reclamantă menționează că pîrîtul, neexecutînd pînă în prezent obligațiile ce-i revin, urmează să achite în temeiul art. art. 585 și 619 Cod Civil, dobînda de întîrziere în mărime de 2 845.50 lei.

Suplimentar a indicat că, potrivit pct. 5.2 ale contractelor de transport la care s-a făcut referire, pîrîtul s-a obligat în caz de întîrziere a achitării plății pentru serviciile de transport să achite penalitate în mărime de 1,5% din suma neachitată, pentru fiecare zi de întîrziere, ceea ce constituie 78 656.08 lei.

Așadar, pînă în prezent suma datorată de pîrît, inclusiv penalitatea și dobînda de întîrziere constituie 95 840.02 lei.

Cere, societatea reclamantă, prin cererea de chemare în judecată și în ședința de judecată din 31 octombrie 2014, încasarea de la SRL „Vinăria Purcari” a dobînzii de întîrziere în mărime de 2 145.50 lei, penalității – 78 656.08 lei și compensarea cheltuielilor de judecată în mărime totală de 7 875.20 lei (f.d. 36).

Prin hotărîrea Judecătorei Ștefan Vodă din 31 octombrie 2014 acțiunea a fost admisă. S-a încasat de la SRL „Vinăria Purcari” în beneficiul SRL „MaliTransExped” suma de 2 845.50 lei cu titlu de dobîndă de întîrziere, 70 483.17 lei cu titlu de penalitate și cheltuielile de judecată în mărime de 2 630.04 lei cu titlu de taxă de stat și cheltuielile de judecată în mărime de 5 000 lei cu titlu de asistență juridică.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, SRL „Vinăria Purcari” a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 decembrie 2015 s-a admis apelul declarat de către SRL „Vinăria Purcari” și s-a modificat hotărîrea Judecătorei Ștefan

Vodă din 31 octombrie 2014, în partea încasării de la SRL „Vinăria Purcari” în beneficiul SRL „MaliTransExped” a penalității și taxei de stat, prin micșorarea sumei încasate de la 70 483.17 lei pînă la 10 000 lei și de la 2 630.04 lei pînă la 385.37 lei.

La 01 februarie 2016, în termenul prevăzut de lege, SRL „MaliTransExped” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd casarea acesteia și menținerea hotărîrii primei instanțe.

În motivarea recursului s-a indicat că, la examinarea cauzei în ordine de apel, instanța a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, și anume, art. 630 alin. (1) Cod Civil.

Opiniază recurentul că, instanța de apel în mod neîntemeiat a concluzionat că, clauza penală stabilită în contractele la care s-a făcut referire sunt excesive și că, acestea urmează a fi micșorate, or, în temeiul art. 624 alin. (4) Cod civil sunt alte reglementări, și anume că, părțile pot conveni asupra unei clauze penale mai mari decît prejudiciul.

În sprijinul poziției exprimate, recurentul a menționat că, stabilirea penalității de întîrziere în cuantum de 1,5% a fost determinată de riscul major în cazul în care debitorii întreprinderii nu-și execută obligațiile corelative, iar faptul că, intimatul a semnat contractele, demonstrează cu certitudine că ultimul a fost de acord cu cuantumul penalității indicat în contracte.

Astfel, ca urmare a celor relatate consideră că, neexecutarea corespunzătoare a obligațiilor contractuale din partea intimatului, i-a cauzat prejudicii condierabile întreprinderii, aceasta la rîndul ei, fiind pusă în imposibilitate de a-și executa propriile obligații față de creditorii săi, iar stabilirea penalității în mărime de 1,5% este în totalitate justificată.

Prin referința depusă la 11 aprilie 2016, SRL „Vinăria Purcari” a solicitat respingerea recursului în sensul declarat, deoarece este unul declarativ, iar alegațiile invocate, nu permit încadrarea lor în temeiurile prevăzute la art. 432 CPC.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de SRL „ MaliTransExped” urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „MaliTransExped” este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține că argumentele invocate de SRL „MaliTransExped” în cererea de recurs poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă că „... art. 6 paragraful 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „MaliTransExped”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de societatea cu răspundere limitată „MaliTransExped”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecător

Tatiana Vieru

Judecătorii

Oleg Sternioală

Valentina Clevadi